ДОСЛІДЖЕНЯ ПОВЕРХНІ (100) ШАРУВАТИХ НАПІВПРОВІДНИКОВИХ КРИСТАЛІВ In4Se3 МЕТОДАМИ СКАНУЮЧИХ ТУНЕЛЬНИХ МІКРОСКОПІЇ ТА СПЕКТРОСКОПІЇ

Дверій О.Р., Галій П.В.

Львівський національний університет імені Івана Франка, e-mail: <u>abiturient@bigmir.net</u>

Шаруваті кристалічні структури із сильною ковалентно-іонною взаємодією всередині шару та слабким Ван-дер-Ваальсівським зв'язком між шарами є об'єктами сучасних досліджень, даючи нові можливості розуміння властивостей низькорозмірних (2D) та ланцюжково-подібних структур і їх потенційного технологічного застосування. Особливістю міжшарової поверхні сколювання (ПС) (100) In₄Se₃ у порівнянні з іншими шаруватими напівпровідниковими кристалами є борознистий і ланцюжково подібний її рельєф. Для дослідження структури та топографії ПС (100) кристалів In₄Se₃ використані методи дифракції повільних електронів (ДПЕ) та скануючої тунельної мікроскопії (СТМ), а метод скануючої тунельної спектроскопії (СТС) – для отримання поверхневої локальної електронно-енергетичної структури і якісних характеристик локальної густини електронних станів.

Для ПС, отриманих у надвисокому вакуумі (НВВ) виявлено періодичні борознисті структури [1], які співмірні з постійними ґратки, що отримані дифракцією Х-променів (рентгено-структурним аналізом). Результати ДПЕ та СТМ вказують на те, що борозниста та ланцюжковоподібна поверхнева структура (100) In₄Se₃ є стабільною, тобто ПС не перебудовується при тривалих експозиціях у НВВ і може бути застосована як анізотропна, слабко провідна матриця для створення поверхневих провідних нанодротів або наноструктур.

Результати СТМ/СТС вказують на можливу локальну фазову негомогенність та енергетичну неоднорідність сколів (100) In_4Se_3 . Деякі локальні точки на поверхні розміром $\cong 10$ Å показують як нелінійні ВАХ – I_t -V, властиві для напівпровідникових поверхонь, так і металоподібні лінійні ВАХ, вказуючи про можливі кластери металу Іп на ПС (див. рис. 1). Проте, усереднення по невеликих ділянках площі $13 \times 8,5$ нм², вибраних на ПС, дає I_t -V характеристики, притаманні напівпровідникам. Диференційовані спектри dI_t/dV від напруги зміщення $V \in функцією енергії і є пропорційними до локальної густини станів – <math>N_S(E)$.

Методом СТС отримано величину зонної щілини ~0,65 еВ, що вказує, в цілому, на напівпровідникову природу поверхні (100) In_4Se_3 і, також, можна виявити присутність поверхневих станів біля стелі валентної зони. Одержана величина зонної щілини для поверхонь сколювання In_4Se_3 (*n*-тип провідності, $n \cong 5 \times 10^{15} - 10^{17}$ см⁻³, при 300 K) добре узгоджується з величиною зонної щілини для об'єму шаруватого напівпровідникового кристалу In_4Se_3 $E_g \cong 0,62-0,67$ еВ, отриманої іншими експериментальними та теоретичними методами [2]. Зокрема, таке співпадіння корелює із стабільністю та відсутністю реконструкції поверхневої структури (100) In_4Se_3 після сколювання та експозиції у HBB.

Рис.1. СТМ/СТС дослідження НВВ сколу поверхні (100) In_4Se_3 : **a**) СТМ зображення розміром $50 \times 50 \text{ нм}^2$; (**б**, **в**) – локальні I = f(V) криві, виміряні у різних точках в межах зображення розміром $50 \times 50 \text{ нм}^2$: **б**) *I-V* крива, виміряна в точці, відміченій хрестиком на Рис. 1a, характерна для металу; **в**) напівпровідникова *I-V* крива; **г**) типові *I-V* криві як результат усереднення у позначеній прямокутником ділянці на Рис. 1a (усереднені I = f(V) криві для 100 точок); д) диференційовані просторово усереднені dI/dV спектри; **е**) пронормовані dI/dV спектри.

В цілому, спостережувана періодична борозниста структура незначно відрізняється по всій досліджуваній поверхні, що можна побачити із Фур'єфільтрації зображень. Однак, спостерігається зростання періодів в борознистих структурах у напрямі нормальному до ланцюжків, переходячи від сколів одержаних у НВВ до свіжих поверхонь сколювання, одержаних на повітрі із зникненням періодичних структур при тривалих експозиціях сколів на повітрі.

[1] Galiy P.V., Ciszewski A., Dveriy O.R. et al. // Func. Materials, 16, 279 (2009).

[2] Sznajder M., Rushchanskii K.Z., Kharkhalis L.Yu. et al. // Phys. Stat. Sol. B243, 592, (2006).